

§ 36. Un număr redus de substantive de genul masculin și neutru au la genitiv plural desinența **-eî**: *коне́•і, госте́і, очі́і, пле́чeі*.

§ 37. Substantivele subclasei *i* au desinențe omonimice la dativ-locativ singular (**-obi**) și la nominativ-acuzativ singular și plural (**-a**) (v. § 26).

Față de limba literară, substantivele din această subclasă au suferit modificări importante în sistemul declinării. Astfel, la dativ-locativ ele au primit desinența substantivelor din clasa **A** (*б'іл', б'рам*): *јагн'об'і, ме"л'об'і, порос'об'і, лош'об'і*. La aceleași cazuri, substantivele acestei subclase au pierdut sufixul derivativ **-ат-**, care în limba literară se păstrează¹.

§ 38. La instrumental singular, substantivele din clasa **B** folosesc desinențele substantivelor din clasa **A**: *јагн'ом, меул'ом, порос'ом, лош'ом, курч'ом* (v. § 24 a).

AL TREILEA TIP DE DECLINARE

§ 39. Din cel de-al treilea tip de declinare fac parte numai substantivele feminine cu desinența zero la nominativ singular (*на́мн'ам', хі́мрос'м', стáр'іс'м', сáв'іс'м', сіл', н'іч, граз'*) și substantivul *мáти*.

§ 40. În ceea ce privește desinențele, acest tip de declinare este mult mai unitar decât primele două. Toate substantivele din această categorie se încadrează într-o singură paradigmă.

§ 41. Opozițiile cazuale pentru substantivele care fac parte din acest tip pot fi prezentate în următoarea schemă:

ø	i	i	ø	oju	i
i	iŷ	ам	i	ами	ах

Din schemă se observă că acest tip de declinare se caracterizează printr-o bogată omonimie a desinențelor. Astfel, nominativul și acuzativul singular au desinența zero, iar genitivul, dativul și locativul singular, precum și nominativul-acuzativul plural au desinența **-i**.

§ 42. În comparație cu limba literară, o particularitate a graiurilor studiate o constituie folosirea desinenței **-oju** la instrumental singular (*но́чоju, граз'оу ju, на́мн'ам'оju, стáрос'м'оju, хі́мрошч'оу ju, сáл'оу ju, кро́л'оju*) și a desinenței **-iŷ** la cazul genitiv plural (*хі́мрошч'іŷ, стáростіŷ, на́мн'ам'іŷ, но́ч'іŷ*). Desinența **-oju** a trecut la aceste substantive de la primul tip de declinare (*рук'оju, голов'оju*)². Desinența de genitiv singular s-a contopit cu formele aceluiași caz al substantivelor din cadrul celui de-al doilea tip de declinare (*стол'іŷ, вол'іŷ*).

§ 43. În afara paradigmei celui de-al III-lea tip de declinare se plasează substantivul *мáти*, primind la cazurile oblice sufixul derivativ **-ер-** (în unele

¹ Vezi *Сучасна українська літературна мова. Морфологія*, p. 118—121.

² Un fenomen similar se constată și în graiurile ucrainene din zona dunăreană (A.M. Mukan, *Українские придунайские говоры*, Kiev, 1961, p. 10; autoreferatul disertației).